

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/179/2017
Identifikačné číslo spisu:	7115221516
Dátum vydania rozhodnutia:	22.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočičková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7115221516.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletých: V. L., nar. X. X. XXXX, H. L., nar. XX. X. XXXX a H. L., nar. X. X. XXXX, bývajúcich u matky, zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, deti rodičov: matky H. L., nar. X. X. XXXX, bývajúcej v F., P., zastúpenej JUDr. Blankou Nagyovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 44 a otca E. L., nar. XX. X. XXXX., bývajúceho v F., P., zastúpeného JUDr. Ivanom Husárom, advokátom so sídlom v Košiciach, Vojenská č. 14, o návrhu matky na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom L. na čas do rozvodu manželstva, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11P/120/2015, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/272/2016 z 30. marca 2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) č. k. 11P/120/2015-550 z 26. septembra 2016 v odvolaní napadnutých výrokoch o určení výšky výživného a o dlžnom výživnom. V odôvodnení rozsudku uviedol, že preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Konštatoval, že otec detí uviedol v odvolaní v prevažnej miere rovnaké argumenty ako pred súdom prvej inštancie, pričom s argumentáciou otca sa súd prvej inštancie riadne a správne vysporiadal. Ďalšie relevantné argumenty, odôvodňujúce iné rozhodnutie vo vzťahu k určení výšky výživného a dlžného výživného otec v odvolaní neuviedol. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že aj keď by si odôvodnené potreby detí vyžadovali určení výživného vo väčšom rozsahu, dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie bolo preukázané, že v možnostiach a schopnostiach otca detí je prispievať na ich výživu len v súdom určenom rozsahu. S ohľadom na uvedené odvolaním napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie o určení výživného a o dlžnom výživnom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) ako vecne

správne potvrdil.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal otec detí (ďalej v texte aj „dovolateľ“) dovolanie, v ktorom uviedol, že ho podáva podľa ust. § 421 písm. a) a c) C. s. p., a to v tej časti výroku potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu, ktorá sa týka určenia splatnosti prvej splátky výživného po právoplatnosti rozsudku, pretože podľa ust. § 44 zák. č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „C. m. p.“) sú rozsudky o výživnom vykonateľné doručením. Zdôraznil, že v prejednávanej veci došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci v otázke splatnosti prvej splátky výživného, pričom pri správnom právnom posúdení veci mala byť splatnosť prvej splátky výživného viazaná na doručenie, nie na právoplatnosť rozsudku. V uvedenej súvislosti dovolateľ uviedol, že to či je možné, aby bola splatnosť prvej splátky výživného určená právoplatnosťou rozsudku, nie jeho doručením, nebolo ešte predmetom rozhodovania odvolacieho súdu, preto je daný dovolací dôvod podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. Ak by však dovolací súd považoval rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 98/2008 za rozhodnutie, ktoré už „uvedenú problematiku“ riešilo, je daný dovolací dôvod podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/272/2016 z 30. marca 2017 spolu s rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/120/2015 z 29. septembra 2016 podľa ust. § 449 ods. 2 C. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Matka detí vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dovolateľom uvádzané dovolacie dôvody považuje za zmaťočné a zavádzajúce. Poukázala na to, že dovolateľ „predkladá“ dovolaciemu súdu dovolacie dôvody na výber, a to buď podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. alebo podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p., čo je neprípustné a zo strany otca účelové, motivované jeho snahou oddialiť plnenie vyživovacej povinnosti.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k dovolaniu otca detí uviedol, že má za to, že odvolací súd rozhodol v súlade so zákonom.

5. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a na to oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§§ 431 až 435 C. s. p.) a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

7. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Podľa § 432 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

10. Z obsahu citovaných zákonných ustanovení je zřejmé, že na to, aby dovolací soud mohl vecne preskúmať dovolanie, v ktorom sa namieta nesprávne právne posúdenie veci, musia byť splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov vyriešenia právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, uvedené pod písmenom a/ až c/ ust. § 421 ods. 1 C. s. p. a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré patrí okrem iného riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v zákone (§§ 431 až 435 C. s. p.).

11. V preskúmvanej veci dovolateľ v dovolaní uviedol, že podáva dovolanie podľa ust. § 421 C. s. p. písm. a) a c) C. s. p., pretože súd prvej inštancie a v nadväznosti na to odvolací súd, ktorý rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch o určení výživného a o dlžnom výživnom potvrdil, nesprávne určil splatnosť prvej splátky výživného od právoplatnosti rozsudku, a to s ohľadom na ustanovenie § 44 C. m. p., ktoré upravuje predbežnú vykonateľnosť rozsudkov o výživnom.

12. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že dovolateľ v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie namietal, že tento súd nedôsledne a nesprávne vyhodnotil jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery v zmysle ust. § 75 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, keď určil výživné vo výške, ktoré vzhľadom na jeho príjem a objektívne výdavky nie je schopný uhrádzať; určenie splatnosti prvej splátky dlžného výživného po právoplatnosti rozsudku v odvolaní nespochybnil, naopak v petite odvolania žiadal určiť splatnosť prvej splátky výživného po právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odvolacieho súdu teda nezáviselo od vyriešenia právnej otázky, či je správne určiť splatnosť prvej splátky výživného po právoplatnosti rozsudku (záviselo od vyriešenia právnej otázky správneho určenia výšky výživného s ohľadom na odôvodnené potreby detí a možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča). Napriek uvedeným skutočnostiam, dovolateľ napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu práve v otázke, ktorú v odvolaní nespochybnil a ktorou sa odvolací súd nemal dôvod zaoberať. Z uvedeného je zřejmé, že nebol splnený základný predpoklad prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 C. s. p., a to súlad medzi právnou otázkou, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a právnou otázkou namietanou v dovolaní.

13. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie otca detí ako neprípustné podľa ust. § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

14. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 52 zák. č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte aj „C. m. p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.